

ÎNDEMNUL PE CARE NI-L LASĂ

Se împlinea un an de la proclamarea Republicii Populare Romine. Pe scena Teatrului Național, colectivul de actori dăduse viață — de fapt ca o nouă premieră — nemuritoarei opere a lui I. L. Caragiale, O scrisoare pierdută. Și iată-l în loja centrală pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, alături de tovarășii săi apropiați de muncă și de luptă, conducători ai partidului și poporului.

Cind ne-a transmis, prin regizorul spectacolului, calde mulțumiri și felicitări, aprecieri pline de competență și înțelepciune, am trăit una din cele mai mari bucurii din viața noastră.

O bucurie asemănătoare am avut nu mult timp după aceea, cu prilejul spectacolului Ultima oră. La final, în numele conducerii de partid și de stat, tovarășul Gheorghiu-Dej ne-a trimis flori și cuvintele sale au răsunat din nou pline de dragoste față de scenă și slujitorii ei.

De multe ori, ca președinte al juriului concursurilor de artiști amatori, aveam bucuria de a întâmpina la spectacolul final pe conducătorii iubiți ai partidului și guvernului. În mijlocul lor, tovarășul Gheorghiu-Dej era nelipsit. Îmi rămân veșnic vii în memorie cuvintele de laudă adresate mișcării noastre amatoare populare, forței ei complexe și multilaterale, talentului viu ce caracterizează poporul român.

Mulți ani de teatru i-am petrecut în vechea orînduire, în condiții grele, cu puține bucurii... Anii maturității mele au fost încălziți de soarele partidului, pașii mei pe scenă și în viață au fost îndemnați să calce tinerește, cu entuziasm pentru cea mai sfîntă cauză: fericirea omului prin construirea socialismului și comunismului.

Acestei cauze i-a închinat întreaga sa viață și capacitate creatoare tovarășul Gheorghiu-Dej. Urmind exemplul său, vom merge consecvent pe drumul pe care ne conduce partidul spre creații tot mai depline.

Costache Antoniu

PRIVIM CU ÎNCREDERE ÎN VIITOR

Slujitorii scenei simt cu amară durere greaua pierdere pe care a suferit-o întregul popor român.

De la primele încercări, de atunci cînd ne căutam drumuri limpezi, căi luminoase, de cînd se înfiripau zorii dramaturgiei noastre și ne lepădam de vechi întocmiri desuete, false mijloace teatrale, am simțit călăuza sigură, înțeleaptă, cuvîntul partidului.

Pe drumul realismului socialist, al înțelegerii și promovării spiritului de partid în artă, pe drumul împlinirii muncii de artist cu cea de

cețățean, învățam să ne depășim, învățam să luptăm cu inerția, cu vechi rămășițe și mentalități, pentru a deveni militanți ai socialismului. De multe ori, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, împreună cu alți tovarăși din conducerea partidului, a asistat la spectacolele noastre. Această prezență ne însufletea, adăugând emoției firești, ambiția de a răspunde cu creații de valoare grijii părintești a partidului față de noi, oamenii de artă.

Ori de câte ori un om al scenei primea din miinile sale o înaltă distincție, un titlu sau o decorație, reflectind prețuirea acordată artei de către partid și popor, simțeam în ochii tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej bucuria că întâlnește și în noi soldați vrednici ai epocii, luptând de pe scenă cu arma plină de vrajă a cuvintului.

Tineri sau bătrini, ucenici în teatru sau vechi meșteri, pe noi toți ne-a crescut partidul, ne-a dat lumină, putere și o nouă tinerețe.

Memoria tovarășului Gheorghiu-Dej, pentru care munca creatoare făcea parte integrantă din viața sa, nu o putem cinsti decât răspunzând din plin sarcinilor pe care partidul le pune în fața oamenilor de artă și cultură.

Și de aceea, privind cu încredere în viitor, nu vom uita cuvintele sale, rostite în numele Comitetului Central al P.M.R. la Conferința organizației de partid a orașului București : „S-a vorbit aici despre năzuința omului de cultură al zilelor noastre de a fi părtaș activ al construcției socialismului. Să aruncăm o privire în jurul nostru. De-a lungul și de-a latul țării se înalță adevărate păduri de schele, se ridică adevărate cetăți moderne ale metalurgiei, chimiei, energeticii. Întreaga țară este un imens și măreț șantier. Este într-adevăr o cinste și o bucurie pentru fiecare om de cultură de a se ști participant al operei creatoare înfăptuite cu atîta abnegație de muncitori, de țărani, de întregul popor muncitor al minunatei noastre patrii.“

Amintirea neuitatului dispărut ne însufletește spre creații tot mai depline, mai valoroase.

Niki Atanasiu

EXPRESIE A ÎNȚELEPCIUNII PARTIDULUI

Era în toamna anului 1960, la New York. În atmosfera încordată și încărcată ce domnea la O.N.U. în sinul Adunării Generale, s-a urcat la tribună Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducătorul și reprezentantul Republicii Populare Romine. În atenția concentrată a sute de delegați din lumea întreagă, el a înfățișat tabloul măreț al succesorilor Rominiei în înfăptuirea construcției socialiste, a afirmat năzuințele de pace ale poporului român. Cuvîntul său ferm, calm, înțelept, expresie a înțelepciunii programului și politicii partidului nostru, a produs o impresie covir-